

1894-01-08

AFSENDER

Frederik Brandstrup

MODTAGER

Carl Brandstrup

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Frederik Hein og Edvard kendes ikke.

Frederik og Carl Brandstrups far,

Lauritz Brandstrup, var gift to gange.

Hans første kone, Maria, f.

Krümmelbein, og han fik børnene

Laura, g. Warberg, Johanne, g.

Caspersen, Carl og Frederik. Hustruen

nummer to, Johanne, og Lauritz

Brandstrup fik yderligere fire børn:

Wilhelmine, g. Berg, Christian, Ludvig

og Emil.

Frederik Brandstrup var i sine unge år

sømand. Han udvandrede til USA,

hvor han blev gift med amerikanske

Susan. Parret fi børnene Mary Kirstine

og Freddie.

Filister (fra ty. studentersprog) er

betegnelse på en selvgod, smålig og

intolerant person, som er uvidende om

kunst og kultur og udøver smålig

moral (Kilde: Wikipedia febr. 2026).

Omtalte personer:

Wilhelmine Berg

Christian Brandstrup

Emil Brandstrup

Freddie Brandstrup

Mary Brandstrup

Susan Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Johanne Caspersen

Frederick Marryat

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB1393

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Laura Warberg har skrevet, at Carl Brandstrup ikke er rask. Kan Carl mon huske, da Frederik Brandstrup og han i ungdommen drak en masse øl og snaps? De var nogle fæhoveder dengang, og de kunne have levet mere respektable liv, hvis de havde opført sig ordentligt - Carl som lærer og Frederik i DFDS. Deres forældres hårde opdragelse bærer en del af skylden. Der kom først kærlighed ind i hjemmet, da de fire halvsøskende kom til. Ludvig/Ludt Brandstrup skrev engang til Frederik, at man ikke skal grave i fortidens dynd.

Møllen har vinterlukket. Frederik går derhen tidligt om morgenen og sidder der til kl. 17. Han keder sig, men han får dog lidt løn.

Al poesi og erotik er banket ud af Frederik.

I Marryats Børne i Nyskoven er ordet thankful fejloversat til tankefuld. Carl er vist også dårlig til engelsk.

Frederiks to børn er dejlige.

TRANSSKRIFTION

Baraboo Wis. 8de Jan. 1894.

Min kjære gamle Broder, det er alt et Par Uger siden jeg fik Brev fra Laura, der desværre sagde at Du ikke var rask nok til at svare mit Brev. Dette smerter mig dybt, Du Kjære, for skjönt jeg vel vidste at Du længe ikke havde været stærk, saa var det saa uforstaaeligt for mig der bestandig ser Dig i Din herlige Ungdomsfylde. Husker Du, naar vi mødtes sidst? Jeg tror det var i Sommeren 1878, et Aar for mig skjæbnesvangert. Husker du, Fredrik Hein havde de sendt et Anker Øl til Edvard? og at vi Fire drak det Altsammen tilligemed danske Snapse og [ulæseligt]rrier? Du og jeg vare dog et Par gode Fæhoveder i vore Ungdomsdage, ikke sandt? Istedenfor at leve et respectabelt Philisterliv: sikken holden Skolelærer med et Dusin Børn Du kunde have været - og jeg nu en gammel Skipper i DF.D.S. Ulykken var, Du kjære [ulæseligt], at det stærkt erotiske i vore Sindelag ei opdagedes og ledtes i den rette Vei. For, great Scott! hvilken uselig Opdragelse vi dog havde med Faders barske, frastødende Forhold mod os - og Moders do, do. Underligt dog, at den dyborende Kjærlighed, som er Grundlaget i Begges Character, først fandt Liv da vore Halvsøskende kom. Opfatter Du ikke Forholdet i vort Barndomshjem som jeg? Maaske jeg dømmer dem med Urette; men først som Voxen lærte jeg at elske dem: og da var jeg Alt ødelagt i moralsk Henseende. Og sikken mageløs Flid jeg udviste i stadig at udvikle denne (U)Moralitet. Ludt skrev engang til mig for mange Aar siden at det var urigtigt "altid at rode med Trynen i fortidens Dynd". Ikke meget fint af en lovende, ung Kunstner: men saare sandt og

træffende. Hvorfor skriver jeg nu egentlig om Alt dette? Ja, det er nu een af mine glimrende Egenskaber, at naar jeg skriver Brev, saa maa man jo lade Pennen raade, den har aldeles frit Raade og farer over Papiret ucontrolleret. Tid har jeg desværre nok af i Vinter. Møllen er lukket paa Grund af Vinteren. Og da Selskabet har det smaat med Penge, saa maa jeg tilbringe Dagen her paa Grund af Assurancen. Det er nu ikke saa lysteligt, thi jeg staar op før 5 hver Morgen; tager saa min Kurv som Sus om Aftenen har tilberedt med min Frokost og Middag og trasker 3 Miles ud af Byen til den lille Sø, hvor Møllen ligger, bliver saa afløst Kl 5 E.m. Jeg læser, skriver Brev, ryger og kjeder mig. Men jeg tjener mine §60.00: og det er nu det morsomme af det; al Poesi, Erotik og (Sentimentalitet?) (er det vigtigt) er saa fuldstændigt banket ud af mig: jeg er det mest prosaiske Dyr, der kan tænkes "for which, oh Lord! make me truly thankful". I Marryats "Børnene i Nyskoven", som vi læste paa Cursus da jeg forberedtes til Cadet, giver et af Børnene Hø til Koen, som Intet havde haft at æde i et Par Dage og derfor var Koen "very thankful". Dette oversættes af en Fyr som "meget tankefuld". Det er nu 25 Aar siden: men Mindet om den "tankefulde Ko" bringer mig endnu til at lee højt! Du var aldrig stiv i Engelsken, vel? Som Dreng var Du min Mester deri, men som ung Mand tror jeg ikke Du vedblev skjønt – jeg mindes et taaleligt Engelsk Brev fra Dig mens jeg var Matros eller Letmatros. Men Du kjender dog vist Forskellen mellem "thoughtful" og "thankful". Heldigvis vaagner Freddie hver Morgen omtrent 4-4.30; naar han saa har været paa Potten kommer han kravlende i vor Seng og jeg har ham da til jeg staar op. Lille Mary Kristine er næsten altid oppe naar jeg kommer hjem: saa paa den Maade seer ["seer" jeg dem Begge dagligt; Jeg haaber snart, meget snart at faa Raad til at photographere dem; saa skal jeg strax sende Dig et Billede. Det er dejlige Unger, Du.

[Resten af brevet mangler]

Barabroes 8te Jan. 1894.

Min kjære gamle Broder, det er slet et Par Uger siden jeg fik Brev fra Laura, der desværre sagde at du ikke var omtrent nok til at svare mit Brev. Dette smertede mig dybt, du kender, for dybt, jeg vil vidste at du længe ikke havde været stærk, som var det saa uforsædligt for mig der bestemt var dig i din herlige Ungdomsfylde. Husker du, naar vi mødtes sidst? Jes her det var i Sommeren 1878, at der for mig skuldes vangsot. Husker du, Frederik Hein havde sendt et Brev til Edvard? og et vi fire drak det Aftensmaaen tilligemed dansk Snaps og Jorrie? Du og jeg vare dog et Par gode sikheder i vore Ungdomsdaage, ikke sandt? Især for at leve et respektabelt Philistinsk: siken Holand Niskelens med et Brev du kunde han været - og jo om en gammel Skipper i D. H. Ulykken var, du kender, at det stædt endte i vore Sindelag vi opdagelses og kattes i den røde Vei. for, great Scott! hvilken uselig Opdragelse vi dog havde med Faders bered, frastående i skole mod os - og Moder de, de. Understøtt dig, at den afbrudte Kvalitet, som er Grundlaget i Bessers Character, først faaet Liv og vore Helse i skole kom. Offetier du ikke Forholdet i vort Barndomskeg som jeg? Maaskee jo dommes dem med Vrede; men først om Væsen lærte jo at elske dem: og de var jo alt idelagt i moralsk Hensend. Og siken magesis blev jeg udviste i stadig at udvikle denne (U)moderitet. Dog, Læst skrev engang til mig for mange Aar siden at det var uregtigt, "altid at rode med Tegnene i Fortidens Synd". Ikke meget fint af en lovende ung Kunstner: men saare sandt og treffende. Hvorfor skrive jo om egentlig om Alt dette? Ja, det er en søn af mine glimrende Egenskaber, at naar jo skrives Brev, saa man jo Læse Pennen rører, den har allerede først Raad og færd over Papiret ucentraliseret. Tist har jeg desværre nok af i Vinter. Møllen er lukket paa Grund

881393

af Vinteren. Og da Selskabet har det omstændigt med Pengene,
saa maa jo tilbringe Dagen her paa Grund af Assurance.
Det er nu ikke der lysteligt, thi jo staaer op for 5 hver Morgen.
Fagge saa min Kone som dus om Aftenen her tilbragt med
min Broder og Frøder og trækker 3 miles ud af Byen
til den lille Sø, hvor Møllen ligger, bliver der afloft 10-15
E.M. Jeg læser, skriver Brev, rygger og kysser mig. Men
der kommer mine \$60te: og det er nu det morsomme af det;
at Pæsi, Erotik og (Sentimentalitet?) (er det rigtigt?) er saa
fuldstændigt borte ud af mig: jo er selv meget forvildet
der, da kan tænkes „for which, Oh Lord!“ make me truly
thankful.“ I Maryates „Børnene i Nyskolen“, som vi
læste paa Cursus da jo forberedtes til Cædet, gæder et af
Børnene Hø til Koed, som Intet har haft at æde
i et Par Dage og derfor var Koed „very thankful“.
Dette oversattes af en Lyr som „meget takkefuld“. Det
er nu 25 Aar siden: men Minnet om den „thankful“
Ko“ bringer mig endnu til at lee høit & „du var aldrig
stiv i Engelskud, vel? I den Døds var du min Moster, den
men som mig Mand tror jo ikke du villes skynde jo mindre
et taalegt Euseek Brev for dig men jo var Metro eller
Lettmetros. Men der kjendes dog vist forskjellen mellem
„Thoughtful“ og „Thankful“. Helvigis vagnes Frøder
hver Morgen omkring 4-4³⁰: naar han saa her varst paa
Botten kommer han kravende i en Stang og jo har han da
til jo staaer op. Lille Mary Kristine er næsten altid oppe naar
jo kommer hjem: saa paa den Mand ^{ser} jo den Dage dagligt.
Jo haaber snart, meget snart at faa Raad til at photographere
dun; saa skal jo snart sende dig et Billede. Det er deilig kun, du.